

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודעסר בן ר' אייזיק שלמה זיע"א

נח

ונפלא להרשימו שלו, שנשאר בזה העולם. אבל צריכין על כל פנים איזה אתערותא דלתתא על ידי מעשי הדור הטובים להמשיך על ידי זה אור הרשימו הקדושה שלו. כי על ידי מעשיהם הטובים אף על פי שהם בבחינת קטנות ואין להם כח לקבל השגת התורה להמתיק דינים, אף על פי כן בכח הצדיק שנסתלק יכולים על ידי מעשיהם הטובים להמשיך אור גדול ונפלא מהרשימו שלו המאירה עתה באור גדול ונורא, מחמת שהצדיק הוא בתכלית הביטול בשלמות. אבל אז בימי דור המבול לא זכו להתעורר לתשובה, על כן גבר הדין עד שבא המבול שנעשה ממימי הדעת בחינת מבול וכו' כנזכר לעיל.

ולהנצל מכל מיני מימי המבול, כי אם על ידי דרכי התמימות ופשיטות שממשיך הצדיק האמת בעולם (לקוטי הלכות - הלכות בית הכנסת ה', כ"ג כ"ד).

ויהי לשבעת הימים ...

[לקוטי הלכות - הלכות תפילת ערבית ד', כ']
וזה בחינת **ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו וכו'**. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה שתלה להם שבעת ימי אבולו של מתושלח הצדיק.

כי מבואר בהתורה הנזכרת לעיל בתחילתו (לקוטי מוהר"ן א', ס"ה) בענין בעל השדה שעוסק בתיקון השדה, שהוא תקוני הנשמות וכו', שזה הבעל השדה צריך להיות גדול במעלה מאד מאד, וצריך לסבול כמה צרות ויסורין חס ושלוס רחמנא לצלן. ויש לפעמים שהוא צריך להסתלק בשביל זה וכו' כנזכר לעיל.

כי לפעמים הדין גובר כל כך עד שאין מועיל להמתיק הדין על ידי שום ביטול כי אם על ידי הסתלקות הצדיק לגמרי חס ושלוס. ואז צריכין העולם להתעורר מאד בתשובה

אוצר היראה מקוה, י'

המים מטהרים מכל הטומאות, בפרט מפגם הברית, כי הטבילה במקוה מים הוא תיקון גדול מאד לפגם הברית, כי הטבילה במקוה היא סוד התעלמות בתוך המים, שזה בחינת תיקון הברית, בבחינת זרעו של יוסף, שזכה לשלמות תיקון הברית. ועל כן נמשלו לדגים שבים, שהמים מכסה עליהם, ואין עין הרע, שהוא בחינת הרע הכולל של כל השבעים אומות, שהוא בחינת פגם הברית, שולט בהם, שזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל, שהמבול, שהיה העיקר על פגם הברית, לא שלט בדגים, כי המים, שהם בחינת דעת, בחינת עלמא דאתי (עולם הבא), מכסים עליהם ומצילים מפגם הברית, כי פגם הברית מגיע דייקא בבחינת עפר, אבל המים, לשם אין מגיע הפגם, אדרבא הם בחינת דעת גדול וחסד עליון שמטהר מכל הפגמים (הלכות מליצה א' - הלכות בשר שנתעלם מן העין ב').

ומי המבול ...

[אוצר היראה - מחשבות והרהורים ג']
עיקר המחשבות רעות הם בתאוות ניאוף, רחמנא לצלן, ואפילו שאר מיני מחשבות זרות ורעות, הכל נמשך משם, כי על ידי פגם הברית נשחת ונפגם הדעת, עד שבאים על ידי זה לכל בלבולי וערבובי המחשבות, ומהם באים כל החטאים והפגמים שבעולם, רחמנא לצלן.

וכשבולולי המחשבות מתגברים, בפרט בלבולים והרהורי ניאוף בעצמם, רחמנא לצלן, זה בחינת מבול ממש, שרוצים לטוף את האדם ממש ולהאבידו משני עולמות רחמנא לצלן, כאשר יודעים רוב בני אדם כל אחד בנפשו נגעי לבבו ומכאוביו מה שעובר עליו בענין זה, והכל על ידי פגם המחשבה. ואפילו אנשים כשרים קצת, אשר נצולין ממימי המבול השוטפין כל כך, אך אף על פי כן מתגבר הבעל דבר להתזיז קצת ממי המבול גם עליהם, שזה בחינת מה שבארץ ישראל לא היה מבול, כמאמר רז"ל, אף על פי כן התיזו לתוכה קצת.

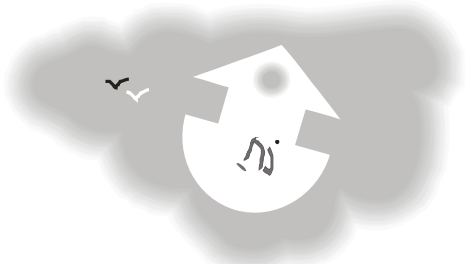
ודוד המלך עליו השלוס, צעק על זה בשביל כלל ישראל בכמה מקראות בצעקות גדולות, בחינת **על זאת יתפלל כל חסיד וכו' רק לטוף מים רבים וכו'**, וכן: **אל תטפני שבות מים וכו'**, וכמוהו רבים, וכמבואר בכתבי האר"י ז"ל, שהרהורים ובלבולי המחשבות נקראים מצולות ים. ועל כן צריכין לזהר ביותר לברר המחשבה, שבה תלוי כל הקדושות וכל המתקת הדינים שבעולם. וכל אחד כפי מה שזוכה לקדש מחשבתו, כמו כן נתגלה בחינת קדושת ארץ ישראל, שהוא בבחינת תיקון הברית, שתלוי בקדושת המחשבה.

אך אי אפשר לזכות לקדושת המחשבה

פטר אוצר היראה ארץ ישראל מ"ה

* ארץ ישראל *

* בארץ ישראל שם עיקר המקום המקדש שבו זוכין לבטל את עצמו אל השם יתברך כראוי, ולהמשיך אחר כך אור הרשימו מהביטול הנ"ל לקשרה בלבו היטב כראוי. ועל כן הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוהה, כי עיקר התנוצצות אלקותו שנמשך מזריחת הרשימו הנ"ל הוא בארץ ישראל, וכן עיקר קיום התורה שנמשך מהזריחה הנ"ל הוא בארץ ישראל. ועל כן צריכין לסבול יסורין קודם שבאין לארץ ישראל, כי הוא אחת מהשלושה דברים שבאין על ידי יסורים כמו שאמרו רבותינו ז"ל, כי הביטול הנ"ל שמשם מאיר הרשימו הנ"ל, הוא על ידי יסורין.

ולהסתכל על עצמן היטב: **היכן הם בעולם?** מה שגרמו בעוונותיהם עד שנסתלק הצדיק בשבילם.

וזה בחינת שצעק הנביא: **הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק וכו'**. כי אז כשחס ושלוס נסתלק הצדיק, צריכין לשים על לב מאד ולהבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק. שעיקר הסתלקותו הוא מפני הרעה מפני תוקף הדין שהיה בעולם, עד שלא היה יכול לבטל הדין בשום ביטול ברצוא ושוב וכו' כנזכר לעיל, רק הוכרח לבטל עצמו בבטול כזה עד שיסתלק לגמרי. ואז הכל תלוי בהדור שנשארו אחריו, שצריכין לשום על לב מאד הסתלקות הצדיק ולהתעורר בתשובה שלימה על ידי זה.

ואז זוכין להמשיך אור מהרשימו של הצדיק שנשאר ממנו. כי כל צדיק וצדיק כשנסתלק בודאי משאיר בעולם איזה רשימה טובה על ידי תורתו ומעשיו הטובים. ואז עיקר ההמתקה על ידי הדור יתום שנשארו אחריו, שכשמתעוררים בתשובה אזי ממשיכין אור גדול מהרשימו שלו, שעל ידי זה נמתקין ונתבטלין כל הדינים שבעולם. כי מחמת שהצדיק נסתלק למעלה והוא עכשיו בתכלית הביטול, על כן נמשך משם בכל פעם אור גדול

תמלך שגור 3/4 (4)

סיפורי מעשיות

**** רבינו הקדוש הלביש סודות הגבוהים שבתורה במעשיות האלו, לעורר אותנו משנתנו, ליראת שמים ולכל טוב, כענקרא אותם ****

... ואותו הדמות אדם לא היה מסוגל להני"ל, רק (באופן ובתנאי) שיהיה המלך משפיל גאים ומגביה שפלים והלך ושלח פקדות (היינו אוקאזין) עבור כל היעדניראלין [קציני צבא בכירים] ושאר השרים שיש להם התמנות ואורדיר"ש [אותות הצטיינות], ובאו גלם, והשפיל אותם, ולקח מהם ההתמנות שלהם, אפילו אותן שהיו להם התמנות שעבדו אצל אבי אבי זקנו לקח מהם, והגביה שפלים והעמיד אותם תחתיהם.

בתוכם היה השר האנוס הנ"ל (היינו שהוא היה בתוך השרים שהמלך היה עוסק להשפילם) ושאל אותו המלך: **מהו השרות וההתמנות שלך?** השיב לו: **השרות שלי הוא שאהיה רשאי להיות יהודי בפרהסיא בשביל אותה הטובה שעשיתי לזקנך כנ"ל;** ולקח מאתו זאת, וחזר ונעשה אנוס.

פעם אחת, שכב המלך לישן וראה בחלוס שהשמים זכים, וראה כל השנים עשר מזלות, וראה ששור ושה שיש בין המזלות הם משחקים ממנו והקיץ בכעס גדול ונפחד

מאד, וצוה להביא את ספר הזכרונות, וראה כתוב בו שעל ידי שור ושה יהיה נכרת זרעו, ונפל עליו פחד גדול, וספר להמלכה, ונפל עליה ועל בניה גם כן פחד גדול. ותפעם רוחו מאד, וקרא לכל הפותרי חלומות, וכל אחד היה פותר לעצמו, ולא היה קולן נכנס באזניו ונפל עליו פחד גדול מאד, ובא אליו חכם אחד ואמר לו, שיש לו קבלה מאביו היות שיש שלש מאות וששים וחמשה

מיני תהלוכות השמש, ויש מקום שכל השלש מאות וששים וחמשה מיני תהלוכות השמש מזריחים לשם, ושם גדל שבט ברזל, ומי שיש לו פחד, כשבא להשבט הנ"ל, נצול מהפחד. והוטב להמלך, והלך עם אשתו ובניו וכל זרעו למקום הנ"ל, עם החכם הנ"ל, ובאמצע הדרך עומד מלאך שהוא מִמְנָה על כעס, כי על ידי כעס בוראים מלאך המשחית, ואותו מלאך הנ"ל הוא מִמְנָה על כל המשחיתים ושואלין אותו הדרך, כי יש דרך ישר לפני איש, ויש דרך שהוא מלא טיט, ויש דרך שהוא מלא פחתים ובורות, וכן שאר דרכים...

מכתב

ברגע זו קיבלתי את ברכתך הנאמנה הלבבית מיום ז' ניסן תשכ"ז. אודה ה' בכל לבבי אשר מצאתי חן וחיבה יתירה בלבך הטוב והנעים ותגדל טובתך וחסדך עלי כל כך. מעמקי לבבי, אביע לכבוד מעלת נפשך הרם תשואות חן חן ורב תודות וברכות. אגילה ואשמחה בפלאות אהבתך וחסדך עמדי בכל עת; עיני ולבי פרושות לה' בתפילה ותחנונים, שיחנך בחן וחסד ותשכיל ותצלח בכל דרך בזה ובבא, בחסד ורחמים גדולים וימחר ויהיה לישיעתך ורפואתך בשלמות, ויצליח דרכך ויגדל שלומך ושלוש ביתך לחיים טובים ארוכים בריאים ורעננים, שמהם תצמח האמונה הקדושה בדורות אלו לכל באי עולם, אמונה חזקה ונכונה וישרה, אמונה שלימה זכה צחה וישרה וברורה בלי שום דופי, וייעשו כולם אגודה אחת לדעת את ה' ולעובדו בלב שלם באמת ובתמימות.

איש צדיק

מבואר בזוהר הקדוש, שבשעת תוקף הדינים, חס ושלוש, צריכין להתחבא ולהסתיר את עצמו בבחינת: **לך עמי בא בחדריך וכו' עד יעבור זעם**. כי בשעה שהדין גובר, אזי צריכין לבטל את עצמו אל השם יתברך בתכלית הבטול ולסתום עיניו מחיזו דהאי עלמא, ועל ידי זה נמתקין כל הדינים. ועל כן צריכין להסתיר ולהתחבא בתוך הבית, כדי שלא ישוטטו עיניו בראית עולם הזה, כי מחצות הבית סותמין בפני העינים שלא יתפזר הראות

לחוץ, כדי שיוכל להסתכל על התכלית ולבטל את עצמו לאור האין סוף. וזה בחינת מעלת ההתבודדות, שצריך האדם שיתבודד בתוך ביתו ויקשר את עצמו להשם יתברך בתפלות ובתחנונים, כדי שישתם עיניו מחיזו דהאי עלמא ולא יתפזר ראות עיניו בחוץ.

וזה בחינת **לך עמי בא בחדריך וכו'**, כי מחצות הבית הם מחצות בפני העינים כדי להסתכל על התכלית, ששם כולו טוב, ושם כל הדינים והיסורים בטלים במציאות. וזה גם כן בחינת כניסת נח אל התיבה, ועל כן צוה ה' עליו: **צוה תעשה לתיבה ואל אמה תכלנה מלמעלה**, כי זה עיקר כניסתו אל התיבה בכדי שלא יתפזר הראות אל הצד, רק יסתכל בכל עת כלפי מעלה, היינו אל התכלית העליון שהוא למעלה למעלה. וזה גם כן בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל בשעת מלחמת עמלק: **והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכו'** בזמן שישאל מסתכלין כלפי מעלה כי עיקר בטול הדינים והיסורים ונצחון המלחמה לעמוד כנגד הרוצים למנעו מן הקדושה הוא על ידי הסתכלות כלפי מעלה, שהוא בחינת בטול אל התכלית כנ"ל.

לקוטי מוהר"ן

תיכף שנעשה ספר מן התורות הגבוהות והנפלאות מאד מאד, מאחר שנעשה מהם ספר, יש עליהם חפויים והסתרות, שנחפה ונסתר אורם הצח והנפלא והדפין של כריכה הם מחפים וכו'.

קיצור

תיכף שנעשה ספר, יש עליו חפיים והסתרות שנחפה ונסתם אורו הצח והנפלא. והדפים של הכריכה הם מחפים וכו'.

עצות

האמונה תולה בפה של האדם, שצריכין לדבר האמונה בפה, כמו שכתוב: **אודיע אמונתך בפי**. ועל כן כשאדם נופל מאמונה, חס ושלוש, עצה לזה, שידבר האמונה בפיו, שיאמר בפה מלא שהוא מאמין וכו'; כי זה בעצמו שמדבר בפיו דבורי אמונה, זה בעצמו היא בחינת אמונה. גם על ידי זה זוכה לבוא לאמונה שלימה, כי האמונה תולה בפה של האדם כנ"ל. וכן להפך, חס ושלוש, צריך לזהר מאד שלא להוציא מפיו איזה דבר של כפירה ואפיקורסות, חס ושלוש, אפילו בדרך ליצנות, דהיינו שבלבו הוא מאמין, רק שאומר דבור זה של כפירה בשם אחר ומתלוץ ממנו גם זה אסור גדול, כי מויק לאמונה, כי על השם יתברך ברוך הוא אסור לומר דברי הלצות אפילו בדרך שחוק.

וצריך לזהר מאד שלא להביט כלל בספרים המדברים מחקירות, כי הם מזיקים ופוגמים מאד את האמונה הקדושה, וכבר מבואר זה בכמה מקומות, אך צריך לכפול כמה פעמים אזהרה זו, לבל יאבד עולמו כרגע, חס ושלוש.

תפילה

מיוסד על פי תורה מיידי { **תהלת ה' ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך חסדי ה' עולם אשירה, לדור ודור אודיע אמונתך בפי**.

רבינו של עולם, רחם עלי ועל כל ישראל, וזכני להאמין בך באמונה שלימה תמיד, ולא יעלה על לבי שום כפירה וספק ובלבול באמונתך הקדושה ואהיה רגיל תמיד לומר האמונה בפי בפרוש, לדבר בכל עת בפה מלא שאני מאמין בך ה' אלקינו שאתה הוא יחיד קדמון בלי ראשית בלי תכלית, וברצונך בראת עולמך יש מאין המוחלט אחר העדר הגמור, ואתה מושל בכל ומנהיג ומשגיח בעולמך כרצונך, ואתה עתיד לחדש את עולמך, ואתה נתת לנו תורתך הקדושה בכתב ובעל פה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, ועל ידו בחרת בנו מכל האומות וקדשתנו במצוותיך, ונתת לנו נביאים וצדיקים אמתיים ותנאים ואמוראים וכל חכמי ישראל הקדושים האמתיים שהיו בכל הדורות עד היום הזה; רחם עלינו למען שמך, וחזקנו ואמצנו באמונתך הקדושה תמיד, כי אתה ידעת שכל חיותנו ומגמתנו הוא רק האמונה הקדושה שהיא יסוד כל התורה כולה כמו שכתוב: **כל מצותיך אמונה**, וכמו שכתוב: **וצדיק באמונתו יחיה**, והוא יסוד כל העולמות כמו שכתוב: **וכל מעשהו באמונה**, ובפרט אנכי הפגום אשר בעוונותי הרבים קלקלתי כמו שקלקלתי, וכל חיותי ותקותי הוא רק האמונה הקדושה.

רחם מלא רחמים, רחם רחם חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, חוס וחמול עלי, וזכני לאמונה חזקה כזאת בכל עת ורגע, עד שאזכה על ידי האמונה לשוב אליך באמת ובלב שלם, כי אתה יודע גודל כח אמתת אמונה הקדושה שיש לה כח להוציא גם אותי מכל המקומות והענינים שירדתי לשם על ידי מעשי הרעים.

רבונו של עולם, **הלא אתה תשוב תחיינו ועמד ישמחו בך**, תן לי עצה שלימה עתה במקומי באופן שאזכה להתחיל לשוב אליך באמת, ולא אשוב עוד לכסלה, זכני להחיות את עצמי על ידי האמונה הקדושה באמת, באופן שאזכה להתדבק בך בכל עת ולהיות סמוך וקרוב אליך תמיד בכל המקומות והדרגות שבעולם, כי מלא כל הארץ כבודך ובכל מקומות ממשלתך, ואתה מחיה את כולם, ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי ממך, **אל אמונה ואין עֹל צדיק וישר הוא**.

איום ונורא, תן לי אמונה שלימה, תן לי אמונה חזקה ונכונה באמת, תן לי אמונה כזאת שיהיה לה כח להחיות אותי בכל עת בכל מה שעובר עלי, באופן שאזכה תמיד להתקרב אליך ולהתדבק בך תמיד בכל [מכל] המקומות שבעולם, עד שאזכה חיש קל מהרה לתשובה שלימה באמת, ולתקן כל מה שקלקלתי, ולא איעול בכסופא קמך ככל אשר שאלתי מאתך בעל הרחמים זה כמה וכמה.

מספר אוצר היראה בסול ודבקות, ו'.

מספר לקוטי עצות אמת ואמונה, מה-מ.

מספר קיצור לקוטי מוהר"ן ב' ל"ו.